

WIADOMOŚCI KSIĘGARSKIE

ISSN 2083-7712

NR 79 • ROK XXIII • 2016

CENA 18 ZŁ

ORGANIZACJA
GŁÓWNY ZJAZD DELEGATÓW
STOWARZYSZENIA
KSIĘGARZY I KSIĘGARNI

1956
2016

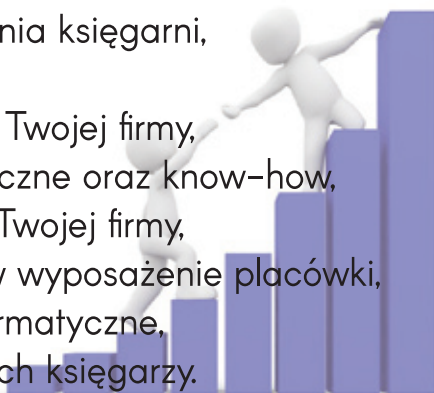
Prowadź swoją księgarnię razem z nami

KSIĄŻNICA POLSKA

Gwarantujemy:

- pełne finansowanie zatowarowania księgarni,
- przejrzysty system rozliczeń,
- zachowanie tożsamości własnej Twojej firmy,
- wsparcie marketingowe i logistyczne oraz know-how, które umożliwi stabilność i rozwój Twojej firmy,
- możliwość współinwestowania w wyposażenie placówki,
- bezpłatne oprogramowanie informatyczne,
- udział w spotkaniach i szkoleniach księgarzy.

Program wsparcia „Partnerstwo dla Księgarń” – PHD Książnica Polska Sp. z o.o.
z siedzibą w Olsztynie przy pl. Jana Pawła II 2/3

Skontaktuj się z nami:

Wyślij e-mail na adres sekretariat@ksiaznica.pl
lub zadzwoń pod nr tel. +48 602 744 822 lub +48 601 060 151

www.partnerstwodlaksiegarn.pl

WIADOMOŚCI KSIĘGARSKIE

Adres redakcji

00-048 Warszawa
ul. Mazowiecka 6/8, pok. 416
tel./fax: 22 827 93 50
www.ksiegarze.org.pl

Rada Programowa

Bogdan Klukowski
Waldemar Janaszekiewicz
Andrzej Tomaszewski
Ewa Tenderenda-Ożóg

Redaktor naczelny

Andrzej Skrzypczak

Sekretarz redakcji

Krzysztof Kaleta

Stale współpracują

Irena Janowska-Woźniak
Paweł Podniesiński
Adam Nowak

Pod patronatem
Stowarzyszenia Księgarzy Polskich

[79] ROK XXIII
GRUDZIEŃ
2016

Wydawca

Biblioteka Analiz Sp. z o.o.
00-048 Warszawa
ul. Mazowiecka 6/8, pok. 416
marketing@rynek-ksiazki.pl
www.rynek-ksiazki.pl

Dystrybucję
prowadzi wydawca

Numer zamknięto

25.11.2016

Nakład 500 egz.

Projekt okładki

Andrzej Tomaszewski

Na okładce

I Organizacyjny Zjazd SKP.
Warszawa, 23-25.11.1956 r.
Wystąpienie L. Juszczyka
(delegata z Opola)

Biblioteka Analiz

Spis treści

OD REDAKCJI

Andrzej Skrzypczak <i>Słowo wstępne</i>	3
Katarzyna Balicka-Więckowska <i>Zanim powstało SKP</i>	8
Kazimierz Rzewuski <i>Postscriptum do ostatniego rozdziału</i>	14

WYDARZENIA – INFORMACJE – KOMUNIKATY

60 lat Stowarzyszenia Księgarzy Polskich – <i>Kalendarium 1956-2016</i>	17
Irena Janowska-Woźniak – <i>Konkurs im. Leona Marszałka trzyma się</i>	30

ROZMOWA NUMERU

Krzysztof Kaleta w rozmowie z Józefą Witas i Zofią Szpojankowską <i>Książka to także kultura, czyli dwugłos księgarski w sprawie</i>	35
---	----

RYNEK KSIĄŻKI

Ewa Tenderenda-Ożóg <i>Ogólnopolska Baza Księgarń – rok od uruchomienia projektu</i>	44
Jerzy Leszek Okuniewski <i>Dylematy polskiego rynku wydawniczego-księgarskiego</i>	50
Jerzy Leszek Okuniewski <i>Przyszłość książek, przyszłość czytelnictwa</i>	59

DZIAŁ ANTYKWARYCZNY

Paweł Podnieśński <i>Aukcje wczoraj i dziś (w PRL i w III RP)</i>	65
---	----

Z ŻYCIA ORGANIZACJI KSIĘGARSKICH

Krystyna Dołoszyńska i Kazimierz Mrowczyk <i>Klub Miłośników Historii Księgarstwa i jego działalność w latach 2015-2016</i>	69
<i>Rocznice, jubileusze, czyli Dzień Księgarza AD 2015</i>	75
<i>Wpisy do ksiąg pamięci Klubu Księgarza</i>	78

KSZTAŁCENIE KSIĘGARSKIE

Piotr Dobrołęcki <i>Jak to z PAK było?</i>	82
Jerzy Leszek Okuniewski <i>O problemach edukacji zawodowej księgarzy</i>	87

HISTORIA KSIĄŻKI I KSIĘGARSTWA

Adam Nowak <i>Katalogi księgarskie – messkataloge</i>	93
---	----

LUDZIE KSIĄŻKI

„Ojcowie” Stowarzyszenia Księgarzy Polskich.....	100
--	-----

MISCELLANEA KSIĘGARSKIE

<i>Anegdoty klubowe, czyli zdarzenia przez Jana Rodzenia spisane</i>	107
<i>Księgarskie fraszki i rymowanki</i>	110

Słowo wstępne

Drogie Koleżanki i Koledzy Księgarze! Szanowni Czytelnicy!

Wydając poprzedni 78. numer „Wiadomości Księgarskich” za okres styczeń-grudzień 2014 roku sygnowaliśmy, że jest to „numer specjalny” – zamykający niejako period właściwej działalności naszego czasopisma. Przyczyny tego stanu rzeczy można zamknąć w dwóch smutnych i trywialnych słowach – braku funduszy. Sytuacja ta w ciągu ubiegłego roku w niczym się nie zmieniła, atoli wyrażaliśmy wówczas nadzieję, że dołożymy wszelkich starań, by jednakże – nie bacząc na wszelkie przeszkody – dalej społecznie służyć naszym Czytelnikom. Okazją do takich działań staje się kolejny jubileusz, tym razem związany z 60-leciem powstania Stowarzyszenia Księgarzy Polskich – zasłużonej organizacji, kontynuującej chlubne tradycje Związku Księgarzy Polskich.

Nie załamując tedy rąk, zespół entuzjastów postanowił podjąć próbę reanimacji tego jedynego pisma branżowego, mając świadomość wszelkich trudności związanych z pozyskaniem autorów, którym nic nie płacimy, członków honorowej pracy redakcyjnej i nielicznych darczyńców. Takim wspaiałym sponsorem, dzięki któremu ukazuje się bieżący zeszyt „Wiadomości Księgarskich” okazał się jeden z czołowych w naszej branży księgarzy (pragnący jednakże zachować anonimowość), któremu w tym miejscu Redakcja serdecznie dziękuje za hojne wsparcie naszej inicjatywy. Podziękowania należą się też Ewie Tenderendzie-Ożóg za życzliwe i bezinteresowne zajęcie się techniczną stroną redakcji. Kształt szacie graficznej pisma nadał niezawodny Andrzej Tomaszewski.

W wąskim gronie osób związanych z redagowaniem „Wiadomości Księgarskich” zaszły istotne zmiany. Z niezmierną przykrością informujemy, że z funkcji redaktora naczelnego zrezygnował Waldemar Janaszkiewicz, jeden z inicjatorów powołania do życia tego czasopisma (aczkolwiek zgodził się wejść w skład Rady Programowej), a także ze względów rodzinnych kol. Anna Pietruczak. W tej sytuacji podjąłem ponownie obowiązek redaktora naczelnego „Wiadomości Księgarskich”.

Dziś prezentujemy Państwu, po rocznej przerwie, kolejny, 79. numer, tym razem już „bardzo specjalny”, poświęcony głównie wspomnianemu jubileuszowi SKP. Nasze Stowarzyszenie doczekało się wprawdzie kilku prac dyplomowych na wyższych uczelniach, a także nader obszernej monografii „Byliśmy służbą społeczną” pióra Tadeusza Hussaka, który przez 31 lat był przewodniczącym Stowarzyszenia¹. Praca Hussaka – niezwykle cenna z wielu względów, szczególnie dokumentacyjnych – siłą rzeczy prezentuje jednakże bardzo osobiste i nieco jednostronne spojrzenie na działalność SKP w latach 1956-2004. Dlatego też w bieżącym numerze „Wiadomości Księgarskich” zamieszczamy nowe materiały, jakie – mamy nadzieję – pozwolą zajrzeć za kulisy tworzenia naszej organizacji w 1956 roku i przypomnieć także, że w jej działalności bywały też momenty trudne i niezbyt chwalebne. Tematy te otwiera artykuł Katarzyny Balickiej-Więckowskiej, w nieco innym świetle kreślący początki powstania Stowarzyszenia, niż to czynił Tadeusz Hussak w swojej monografii.

Na pewien epizod z życia Stowarzyszenia zwraca uwagę Kazimierz Rzewuski, który swój artykuł napisał już dawno temu. Postanowiliśmy wydrukować ten tekst bez żadnych zmian, dodając tylko, że Redakcja nie cenzuruje żadnych osobistych ocen i nie traktuje tego tekstu jako opracowania historycznego, lecz jako próbę innego spojrzenia na pewne zjawiska i uświadomienie Czytelnikom, w jaki sposób pewne fakty są postrzegane przez część społeczności księgarskiej.

Obszerne kalendarium SKP przygotowane przez Krzysztofa Kaletę daje przegląd najważniejszych wydarzeń z życia Stowarzyszenia na przestrzeni ostatnich 60 lat (1956-2016). To świetny dokument różnorodnych osiągnięć Stowarzyszenia na polu rozwoju czytelnictwa, szkolenia i podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników branży (w tym studiów wyższych księgarzy), badań nad historią księgarstwa polskiego, dorobku prasy branżowej etc. Rubrykę „Wydarzenia-informacje-komunikaty” zamyka doniesienie Ireny Janowskiej-Woźniak o zakończonej IV edycji konkursu PTWK na najlepsze prace dyplomowe wyższych uczelni z zakresu szeroko pojętych zagadnień edytorstwa.

W rozmowie numeru mamy okazję uczestniczyć w arcyciekawym dwugłosie naszych Koleżanek: Józefy Witas, właścicielki księgarni Agora w Bole-

1. T. Hussak, „Byliśmy służbą społeczną ... rzecz o Stowarzyszeniu Księgarzy Polskich” (Wers) – Olsztyn 2004.

sławcu oraz Zofii Szpojankowskiej, która prowadzi Księgarnię Warszawską w budynku dawnej PAST-y przy ul. Zielnej w Warszawie. Obie panie zaczęły swój staż księgarski w czasach Domu Książki, przetrwały pomyślnie rozpad dawnego modelu księgarstwa państwowego i z sukcesem odnalazły się w nowej sytuacji transformacji ustrojowej. Nie ze wszystkimi poglądami rozmówczyń zgodzą się zapewne nasi Czytelnicy, uznaliśmy je jednak za warte prezentacji i czekamy na ewentualne kolejne wypowiedzi księgarzy, bo temat jest ciągle aktualny i nurtujący środowisko.

O pracach nad tworzeniem Ogólnopolskiej Bazy Księgarń pisze w dziale poświęconym rynkowi książki red. Ewa Tenderenda-Ożóg, wiceprezes spółki Biblioteka Analiz. Ta inicjatywa, mająca dać pogląd i obraz stanu segmentu dystrybucji książki w Polsce, liczy sobie zaledwie rok działalności, a przyniosła już wymierne, ważne efekty w postaci zautomatyzowanej, ogólnodostępnej i bezpłatnej informacji o 1725 księgarniach w różnych miejscowościach naszego kraju. Cennym dodatkiem do artykułu jest przejrzysta mapa obrazująca rozmieszczenie księgarń w poszczególnych województwach, powiatach, większych aglomeracjach i poszczególnych miastach.

W tym samym dziale zamieszczamy dwa artykuły Jerzego Leszka Okuniewskiego, prezesa Książnicy Polskiej w Olsztynie. Są to przedruki prac już publikowanych w lokalnej prasie, udostępnione za zgodą Autora. Oba artykuły, erudycyjne i świetnie udokumentowane, dotyczą niezmiernie ważnej dla rynku książki problematyki. Pierwszy, zatytułowany „Dylematy polskiego rynku wydawniczo-księgarskiego”, ukazuje obecną kondycję rynku książki i największe jego defekty, szczególnie w sferach dystrybucji, zarówno hurtu, jak i detalu. Autor analizuje dogłębnie przyczyny spadku wartości rynku, wśród których na pierwszym miejscu stawia stan czytelnictwa, następnie zaś „wyprowadzenie” z księgarstwa podręczników szkolnych i ubytek części klienteli, jaką stanowiły dawniej biblioteki, dalej tzw. wojny rabatowe itd, itd. Natomiast w artykule „Przyszłość książek, przyszłość czytelnictwa” prezes Okuniewski omawia cenne publikacje autorów polskich i zagranicznych dotyczące tego zagadnienia. Rola czytania „intensywnego” (aktywnego) w epoce automatyzacji i robotyzacji życia i gospodarki jest nie do przecenienia.

W dziale antykwarycznym znajdziemy natomiast obszernie omówienie, jakie zapewne zainteresuje wielu naszych czytelników, zatytułowane „Aukcje wczoraj i dziś (w PRL i w III RP)” pióra Pawła Podniewskiego, znanego w branży eksperta i rzeczoznawcy SKP w zakresie wtórnego rynku książki.

Kolejny dział naszego czasopisma, obejmujący doniesienia z życia organizacji księgarskich, tym razem zawiera obszernie omówienie działalności Klubu Miłośników Historii Księgarstwa za lata 2015-2016. Klub ten, afiliowany przy Stowarzyszeniu Księgarzy Polskich, gromadzący co miesiąc uczestników i gości w warszawskim staromiejskim Klubie Księgarza, jest forum wielu ożywionych dyskusji, prelekcji, gawęd i wykładów nie tylko dotyczących historii księgarstwa polskiego, ale i wielu zagadnień nurtujących obecne środowisko branżowe. Autorami sprawozdania są Krystyna Dołoszyńska i Kazimierz Mrowczyk. W tym samym dziale umieściliśmy relację z dorocznego spotkania w dniu święta księgarskiego, obchodzonego tradycyjnie pod nazwą „12/13” z grudnia 2015 roku.

Zapewne z zainteresowaniem dostrzegą nasi Czytelnicy dwa ciekawe artykuły dotyczące kształcenia księgarzy i podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników naszej branży. Piotr Dobrołęcki w lekkiej, niemal anegdotycznej, formie przedstawia kulisy powstania i egzystencji pierwszej edycji Polskiej Akademii Księgarstwa, natomiast Jerzy Okuniewski w artykule „O problemach edukacji zawodowej księgarzy” daje szeroki obraz smutnego stanu spadku pozycji zawodowej księgarza w powszechnym odczuciu społecznym, przyczyn tego upatrując m.in. w niedostatecznych kwalifikacjach zawodowych nowozatrudnionego personelu księgarń. Ten stan rzeczy ulega szczęśliwie poprawie dzięki studiom uniwersyteckim PAK, o czym prezes Okuniewski pisze szerzej i ze szczególną znajomością sprawy.

W dziale poświęconym historii książki i księgarstwa znalazł się erudyjny artykuł naszego stałego współpracownika dr. Adama Nowaka na temat początków i rozwoju katalogów księgarskich. Autor omawia dystrybucję książki poprzez targi lokalne i międzynarodowe (ze szczególnym uwzględnieniem targów frankfurckich i lipskich).

Stały nasz dział „Ludzie książki” tym razem poświęciliśmy kilku „ojcom SKP”, czyli tym, którzy w 1956 roku najbardziej zabiegali o utworzenie Stowarzyszenia Księgarzy Polskich i później znacząco przyczynili się do jego rozwoju. Znalazły się tu sylwetki Zbigniewa Balickiego, Józefa Osieckiego, Stanisława Malawskiego i Michała Jagły. Warto poznać biogramy tych znakomitych księgarzy, którzy już na trwałe weszli do panteonu najbardziej zasłużonych koryfeuszy polskiego księgarstwa.

Reasumując, zmiany, jakie zaszły w dwudziestotrzyletniej już historii „Wiadomości Księgarskich”, jeśli chodzi o sprawy finansowe to można powiedzieć – nihil novi sub sole, a w kwestii merytorycznej robimy, co można.

Jak wiadomo jednak, nie wystarczy chcieć, trzeba mieć jeszcze możliwości. Tak, tedy po wielu latach ponownie zasiadam (choć mam nadzieję, że tylko chwilowo) w fotelu redaktora naczelnego „Wiadomości Księgarskich”, żywiąc nadzieję, że oddawany do rąk Państwa numer czasopisma, w jakimś stopniu zapełni dotkliwą lukę branżowej prasy.

Atoli, by przy okazji tak szacownego jubileuszu Stowarzyszenia Księgarzy Polskich nie pozostawiać naszych Czytelników ze smutnymi refleksjami, zamykamy ten numer nowo wprowadzonym działem lżejszego kalibru, serwując nieco uśmiechu w postaci dwóch znakomitych rysunków Andrzeja Mleczki (udostępnionych nam łaskawie przez Autora, za co składamy Mu serdeczne „Bóg zapłać”) i kilkoma anegdotami, którymi zawsze sypie jak z rękawa kierownik Klubu Księgarza Jan Rodzeń, a także paru fraszkami, wybranymi z trudno już dziś dostępnej książki Tadeusza Hussaka „Księgarz wesoły był...” (Książnica Polska).

Aby to „był” zmieniło się rychło w „jest i będzie”. Amen.

DR ANDRZEJ SKRZYPczAK

Zanim powstało SKP

W 2016 roku obchodzimy 60-lecie powstania Stowarzyszenia Księgarzy Polskich.

Jak doszło do powstania SKP w 1956 roku, który przeszedł do historii jako rok „odwilży”? Był to okres entuzjazmu, nadziei na zmiany i lepsze perspektywy życia, także w środowisku księgarskim. Były to pierwsze niełatwe lata działalności uspołecznionego księgarstwa.

1 stycznia 1950 roku, a raczej w noc sylwestrową 1949/1950, powstała Centrala Księgarska Dom Książki, która przejęła wszystkie państwowe i spółdzielcze księgarnie. Upaństwowienie branży księgarskiej bardzo zaniepokoiło także księgarzy prywatnych. Związek Księgarzy Polskich (przedwojenna organizacja działająca od 1908 roku, zrzeszająca właścicieli księgarni) został z przyczyn od środowiska księgarskiego niezależnych postawiony w stan likwidacji w 1950 roku. Nowy centralistyczny system gospodarki planowej, obowiązujący w „Domu Książki” nie sprzyjał rozwiązywaniu istotnych problemów nurtujących środowisko księgarskie. Związki Zawodowe Pracowników Księgarskich nie mogły, z natury rzeczy, zająć się sprawami czysto branżowymi, ochrony prawnej zawodu księgarskiego, podniesienia rangi tego zawodu. Narastała potrzeba powołania na nowo społecznej organizacji, spełniającej wymogi specyfiki zawodu i jego potrzeb rozwojowych.

Jak wspominał Zbigniew Balicki w rozmowie z Tadeuszem Hussakiem („Wiadomości Księgarskie” R. IV, nr 4[13], grudzień 1997 r.), „Już w latach 1952-1953 w Księgarni Literackiej na Mariensztacie – byłem wówczas jej kierownikiem – zastanawialiśmy się w gronie najbliższych kolegów nad potrzebą odbudowy własnej organizacji społeczno-zawodowej. Myśleliśmy wówczas o czymś w rodzaju Klubu, a później, gdy uruchomiony został Klub Księgarza na Starym Mieście, o organizacji tworzonej na podbudowie tej placówki”.

W archiwum domowym Zbigniewa Balickiego znajduję ciekawą informację: „Na Mariensztacie zawiązało się – z inicjatywy kol. Stefana Sosnowskiego – koło korespondentów do pierwszego w księgarstwie państwowym pisma (byli to księgarze: Stefan Sosnowski, Roman Kornatko, Ryszard Szerle, Witold Stankiewicz, Łyszkowski i ja). Tam wieczorami odbywały się spo-

tkania inicjatorów i organizatorów różnych imprez księgarskich. Tam też zbierali się koledzy, którzy dyskutowali między sobą i starali się zmienić to, co było złe – naszym zdaniem – w nowym państwowym księgarstwie. Bardzo różnie były oceniane nasze dążenia przez innych kolegów, a raczej przykro w skutkach przez członków dyrekcji. Nie mniej faktem jest to, co było i jest przez wielu działaczy księgarskich przemilczane, że właśnie ci koledzy grupujący się na dyskusjach na Mariensztacie byli zaczątkiem przyszłego działania organizacji naszej, jakim jest Stowarzyszenie. Dołączyli do tego działacze z przedsiębiorstwa i Centralnego Zarządu Księgarstwa. Z tego działania powstała idea utworzenia Stowarzyszenia Księgarzy Polskich. Wspólnie z tą grupą działaczy doprowadziliśmy do powołania Komitetu Organizacyjnego SKP, którego ja byłem przewodniczącym”.

Koła korespondentów do „Wkładki dla księgarzy”, stanowiącej dodatek do „Arkusza Zamówień”, powstały także w innych miastach. Stały się one pierwszą zawodową więzią organizacyjną księgarzy – pracowników Domu Książki. W kilku miastach, takich jak Łódź, Bydgoszcz, Kraków i Gdańsk przerodziły się w kluby księgarskie. Pracownicy księgarscy czuli potrzebę dyskutowania o problemach swojego zawodu. Jak mówił we wspomnianej rozmowie Zbigniew Balicki: „W miarę rozwoju wydarzeń mogliśmy już korzystać z łamów czasopism księgarskich, początkowo wkładki do »Arkusza Zamówień«, a później z »Naprzodu« i »Głosu Księgarza«”.

Franciszek Jasiński w artykule zamieszczonym w „Głosie Księgarza” nr 15 (121) z kwietnia 1956 roku pisał: „13 marca 1953 roku odbyło się w Warszawie zebranie księgarzy – zwołane z inicjatywy klubu księgarskiego w porozumieniu z ówczesnym dyrektorem naczelnym – na którym powołano komisję organizacyjną i komisję statutową przyszłego Stowarzyszenia Księgarzy. W centrum zainteresowania musiała stanąć sprawa kwalifikacji zawodowych księgarza. Bez jej rozwiązania nie mielibyśmy kryterium, kto może być członkiem stowarzyszenia. (...) Na skutek działań tych komisji 8 czerwca 1953 roku ówczesny dyrektor naczelny wydał zarządzenie Nr 55/53 w sprawie powołania komisji dla opracowania projektu klasyfikacji zawodowej pracowników księgarskich. Projekt taki został złożony w C UW już po paru miesiącach. W dniu 6 marca 1954 roku prezes C UW wyraził zgodę na powołanie zespołu dla opracowania do dnia 10 kwietnia 1954 roku projektu zasad działania komisji i innych materiałów dotyczących kwalifikacji kadr księgarskich. Na czele zespołu stanął dyrektor CZK. (...) Wszystkie opracowania i projekty zniknęły w dyrektorskim biurku”.

Dyskusja o potrzebie powołania własnej organizacji, tocząca się na różnych forach, przybrała ogólnokrajowy charakter. Stawała się otwarta, coraz bardziej gorąca, ścierały się różne poglądy na temat roli organizacji w warunkach współczesnych, jej stosunku do księgarstwa uspołecznionego oraz listy najważniejszych zadań, jakie powinna ta organizacja podjąć w pierwszej kolejności.

2 marca 1956 roku w Klubie Księgarza w Warszawie spotkali się księgarze na zebraniu organizacyjnym, podczas którego został wybrany Komitet Założycielski SKP. Przewodniczącym Komitetu został Zbigniew Balicki, sekretarzem Witold Stankiewicz, skarbnikiem Józef Komarnicki, przewodniczącym Komisji Organizacyjnej Edmund Neustein, przewodniczącym Komisji Statutowej Stanisław Suchański. Jednocześnie zwrócono się do poszczególnych środowisk księgarskich na terenie całego kraju z apelem o zorganizowanie podobnych spotkań i dokonanie wyboru delegatów do Komitetu Założycielskiego SKP.

Wyraźnie wyłoniła się grupa inicjatywna aktywnych księgarzy działających na rzecz opracowania zrębów nowej organizacji. Byli to m.in.: Zbigniew Balicki, Antoni Bogdański, Mieczysław Fuksiewicz, Michał Jagła, Stanisław Malawski, Józef Osiecki, Witold Stankiewicz, Stanisław Suchański, Stanisław Tarkowski (wszyscy z Warszawy) oraz Jan Bieszczad z Lublina, Jan Gierańczyk z Łodzi, Tadeusz Jarmnicki z Wrocławia, Celestyn Kwiecień z Katowic, Aleksander Krawczyński z Gdańska, Kazimierz Malicki z Zielonej Góry, Mirosław Michałowski z Bydgoszczy, Karol Skwarczyński z Krakowa.

W kwietniu 1956 roku członkowie Komitetu Założycielskiego postanowili spotkać się z dala od Warszawy, by spokojnie przedyskutować i dopiąć na „ostatni guzik” projekty założeń programowych statutu, postulatów do władz i innych spraw, jakie miały się złożyć na program I Organizacyjnego Zjazdu SKP. To plenarne posiedzenie Komitetu Założycielskiego odbyło się w Wiśle w dniach 28 i 29 czerwca 1956 roku. Spotkaniu przewodniczył Zbigniew Balicki. W swoim referacie przedstawił wyniki ogólnokrajowej dyskusji oraz nawiązał do historii i dorobku księgarskich organizacji. Szczegółowe sprawozdanie z prac Komitetu Założycielskiego przedstawił jego sekretarz Witold Stankiewicz. Stanisław Suchański zreferował projekt statutu nowej organizacji.

Jak mówił Zbigniew Balicki: „Były to dni burzliwych, ale twórczych rozważań. Wielkie tradycje zawodu oraz zadania i nadzieje związane